

РЕШЕНИЕ

№ 6592

гр. София, 02.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 16.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **6457** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на „Интерхолд“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], район П., [улица], представлявано от управителя Д. Г. Г., чрез упълномощен от него процесуален представител адв. Ц. И., срещу Решение № 1040-21-327 от 30.05.2023 г. на директора на Териториално поделение (ТП) на Националния осигурителен институт (НОИ) – С.-град, с което на основание чл. 117, ал. 3 КСО е оставена без уважение жалбата против Разпореждане № 32452 от 14.03.2023г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 КСО.

По изложените в жалбата съображения се претендира отмяна на решението и на потвърденото с него разпореждане, като се изтъква, че неправилно дружеството е посочено като адресат на разпореждането. Тезата на оспорващия е, че дружеството няма качеството на работодател спрямо пострадалото лице К. В. Т.. С него не бил сключван трудов договор и не е допускано до работа. Твърди се, че административният орган не е разгледал и оценил в съвкупност доказателствата по преписката и е достигнал до погрешен извод за наличие на трудово правоотношение. По този начин е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което е довело до издаване на необоснован и незаконосъобразен акт. С тези доводи, поддържани и в съдебно заседание от процесуалния представител на дружеството, е отправено искане за отмяна на Решение № 1040-21-327. Претендират се разноски в

размер на внесената държавна такса.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С.-град, чрез юрк. Б., поддържа становище за неоснователност на жалбата. Претендира разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - К. В. Т., чрез адв. Д., заявява позиция за недопустимост на обжалването, доколкото предмет на спора е решението на директора на ТП на НОИ С.-град, а на оспорване подлежи първоначалния административен акт. Поддържа, че не са налице правни основания за уважаването.

Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 09.12.2022 г. К. В. Т. е подал в ТП на НОИ – Х. жалба вх. № 1012-26-531 (л.91) срещу длъжностни лица при осигурителя „Интерхолд“ ЕООД за недеклариране на претърпяна от него на 20.10.2022 г. трудова злополука в [населено място], строителен обект – хотел на територията на винарска изба „К. Е.“.

С оглед данните за осигурителя, с писмо изх. № 1012-26-531-1/12.12.2022 г., жалбата е препратена на ТП на НОИ-С. град.

В отговор Т. е информиран с писмо изх. № 1012-21-1632#1 от 19.12.1022 г. (л.89), че няма постъпили данни за злополука с него на 20.10.2022 г.

На 23.01.2023 г. К. Т. е подал на декларация за трудова злополука с вх. № 60 (л.70), за която е открито досие № 32452. Според декларацията злополуката е претърпяна от К. В. Т., на длъжност „строител“ във Винарска изба „К. естейт“ на 20.10.2022 г. в 12.00 часа, [населено място], обл. Х.. Описани са следните травматични увреждания: счупване, контузия на бял дроб и левостранен пневмоторакс, довели до временна неработоспособност. На същата дата е било представено и писмено обяснение (л.71) от пострадалия, заведено с вх. № 1012-21-1632#2 в ТП на НОИ С.-град, ведно с приложени медицински документи (л. 72 – 88).

В хода на производството по установяване на злополуката са събрани и приложени към досието следните писмени документи: протокол за трудова злополука № 003/14.02.2023 г. за разследване на злополуката от осигурителя (л. 25), трудов договор № 2141/09.09.2022 г. (л.26), справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 КТ с вх. № 22388223421335 от 09.09.2022 г. (л.27), уведомление по чл. 62, ал. 5 КТ (Приложение № 1) (л.27 – гръб), длъжностна характеристика на длъжността „работник, ремонт на топлинна изолация“ Код по НКПД 71242007 (л.28), служебна бележка № 2141/10.09.2022 г. за проведен начален инструктаж за безопасност и здраве при работа (л.29), протокол за проведен изпит от 10.09.2022 г. за проверка на знанията по безопасни методи на работа (л.29 – гръб), извлечение от инструктажна книга за начален, ежедневен и периодичен инструктаж (л. 30-32), оценка на риска за обект: Хотел за винен туризъм [населено място] – Теплоизолация от 25.07.2022 г.(л. 33-43), правилник за вътрешния трудов ред (л. 44), личен картон за работно облекло (л.47), инструкция за безопасност на труда при работа на скелета (л. 48), правила за безопасна експлоатация на тръбно скеле(л.49), Договор за строителство от 12.03.2021 г. (л.50 – 56), заповеди за командироване № 58/03.10.2022 г., № 59/10.10.2022 г. и № 60/17.10.2022 г. (л. 57-59), протокол за предаване и приемане на техническата документация на скелето (л.60-61), Сертификат за контрол № 154/16.07.2022 г. (л.62), протокол за контрол на съпротивление на защитни заземителни уреди № 154-01/16.07.2022 г. (л. 63), писмени обяснения от Г. К., М. Д., М. В. и С. Д. (л.64-65),

сведение от И. Д. М. от 16.02.2023 г. (л.66) и допълнение с вх. № 5101-21-60#6 от 28.02.2023 г., обяснения от Д. Г. Г. – управител на „Интерхолд“ ЕООД (л. 67).

С писмо на ТП на НОИ-С. град с изх. № 5101-21-60#1/25.01.2023 г. (л. 68) събраните документи са изпратени на ТП на НОИ – Х. на чиято територия е станала злополуката. Със Заповед № 1015-26-33/03.02.2023 г. на директора на ТП на НОИ – Х. (л.24) е възложено извършването на разследване на злополуката, станала на 20.10.2022 г. с К. Т. по подадената от него декларация, като е определен срок за извършването до 02.03.2023 г.

За резултатите от разследването е съставен Протокол № 5103-26-2/02.03.2023 г. (л.20).

След получаване на материалите от проверката, длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 КСО от ТП на НОИ С. – град е издало разпореждане № 32452/14.03.2023 г. (л.15), с което декларираната злополука с вх. № 60 от 23.01.2023 г. , станала на 20.10.2023 г. е приета за трудова. Този извод е мотивиран с приложените протоколи № 003/14.02.2023 г. и № 5103-26-2/02.03.2023 г., обясненията на пострадалия и обясненията на Г. К., М. Д., М. В. и И. М., като е прието, че същата е настъпила през време и по повод на извършваната работа – полагане на минерална мазилка на външни стени с помощта на изградено скеле на височина около 2.5 м. Посочен е механизъм на увреждане – пострадалият се спъва и пада на скелето, вследствие на което получава травма на тънко черво, фрактура на ребро в ляво и пневмоторакс в ляво.

Разпореждането е връчено на „Интерхолд“ ЕООД на 22.03.2023 г., видно от известието за доставяне на гърба на л. 15 и е обжалвано с жалба вх. № 1012-21-378/06.04.2023 г. пред директора на ТП на НОИ С. – град, който с процесното решение я е отхвърлил като неоснователна.

Решението е връчено на представител на „Интерхолд“ ЕООД на 20.06.2023 г. (л.11).

Решението е връчено на жалбоподателя на 08.02.2023 г., видно от приложеното на л. 10 известие за доставяне.

При така установената фактическа обстановка съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване акт, след осъществен административен контрол. Същата е депозирана в законоустановения срок, предвид което се явява процесуално допустима.

Не намира нормативна подкрепа тезата на процесуалния представител на заинтересованата страна досежно предмета на производството и следващата от това недопустимост на жалбата. КСО е специален по отношение на общите разпоредби в АПК, а нормата на чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „г“ КСО предвижда специален ред за обжалване на разпорежданията за признаване или непризнаване на злополуката за трудова, а именно – пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ, чието решение подлежи на съдебно обжалване – чл. 117, ал. 3 и чл. 118, ал. 1 КСО. Именно това решение е предмет на настоящата проверка за законосъобразност.

Цитираната нормативна регламентация, наред с приложената на л. 10 Заповед № 1712/17.08.2015 г. на управителя на НОИ, налага извод, че проверяваното Решение № 1040-21-327 е издадено от компетентен орган – директорът на ТП на НОИ – С.-град.

Идентичен извод следва и по отношение на потвърденото с него Разпореждане № 32452/14.03.2023г., издадено от инж. И. Б. – главен инспектор по осигуряването в сектор „Трудови злополуки“, отдел „Контрол по разходите на ДОО“, който съгласно

Заповед № 1015-21-143/07.06.2018 г. (л. 16) на директора на ТП на НОИ С.-град, е определен да издава разпореждания по чл. 60, ал. 1 КСО за приемане или неприемане на злополука като трудова.

Оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане отговарят на изискванията за форма съгласно чл. 117, ал. 5 КСО, във връзка с чл. 59, ал. 2 АПК. Посочени са фактически и правни основания за издаването им. Не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са от такова естество и интензитет, че да рефлектират върху валидността и обосноваването на упражнената компетентност.

При преценка на тяхната материална законосъобразност съдът намира следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 55, ал. 1 КСО трудова злополука е всяко внезапно увреждане на здравето, станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. Трудова е и злополука, станала с осигурен по чл. 4, ал. 1 и чл. 4а по време на обичайния път при отиване или при връщане от работното място до 1. основното място на живеене или до друго допълнително място на живеене с постоянен характер; 2. мястото, където осигуреният обикновено се храни през работния ден; 3. мястото за получаване на възнаграждение – чл. 55, ал. 2 КСО. Злополука е всяко внезапно увреждане на здравето, което може да бъде травматично /причинено от външно, обикновено физическо въздействие върху тялото и организма/ или нетравматично - болест. Съществените белези на злополуката са, че тя представлява внезапно /непредвидено и спонтанно/ увреждане на здравето, което е резултат /последница/ на вътрешно или външно въздействие върху човешкото тяло или организъм.

Трудовата злополука е злополука (внезапно увреждане на здравето), станала при извършване на възложената от работодателя (за работници и служители по трудово правоотношение) или от органа по назначаването (за държавните служители) работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието (чл. 55, ал. 1 КСО). Следователно трудовата злополука, като внезапно увреждане на здравето, е резултат (последница, следствие) на извършваната работа. Предвид изложеното може да се направи извод, че за да бъде определено като трудова злополука едно внезапно увреждане на здравето, то трябва да е станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, включително и когато тя не се обхваща от трудовата функция, но е извършена в интерес на предприятието. Трудовата злополука като внезапно увреждане на здравето, е следствие, а извършваната работа е причината за това следствие, т. е. внезапното увреждане на здравето и извършваната работа са в причинна връзка по смисъла на Наредбата за медицинската експертиза (арг. от чл. 61, ал. 1, т. 6, чл. 66, чл. 72, чл. 73, ал. 1).

В конкретния случай са събрани достатъчно и убедителни доказателства, които установяват фактическият състав, описан в чл. 55, ал. 1 КСО, вкл. настъпилото травматично увреждане - счупване, контузия на бял дроб и левостранен пневмоторакс, довело до временна нетрудоспособност. В тази насока обосновано длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 КСО е издало разпореждането, с което злополуката, станала с К. В. Т., на 20.10.2022 г. е приета за трудова. Законосъобразно са ценени като информационен източник писмените обяснения на присъствалите при инцидента лица С. Р. Д., И. Д. М., Г. К., М. Д., М. В., които в своята еднопосочност

установяват достоверно обстоятелствата при настъпването на злополуката по време на изпълняваните от тях и пострадалия строително-монтажни работи на обект Винарска изба „К. Е.“.

Неоснователни и несъответни на доказателствата по делото са възраженията на жалбоподателя, че пострадалото лице не е служител на „Интерхолд“ ЕООД, респ. че дружеството не е негов работодател. По делото са представени Трудов договор № 2141/09.09.2022 г. (л.26), справка за приети и отхвърлени уведомления по чл. 62, ал. 5 КТ с вг. № 22388223421335 от 09.09.2022 г.(л.27), уведомление по чл. 62, ал. 5 КТ (Приложение № 1) (л.27 – гръб), длъжностна характеристика на длъжността „работник, ремонт на топлинна изолация“ Код по НКПД 71242007 (л.28), служебна бележка № 2141/10.09.2022 г. за проведен начален инструктаж за безопасност и здраве при работа (л.29), протокол за проведен изпит от 10.09.2022 г. (л.29 – гръб),инструктажни книги за начален, ежедневен и периодичен инструктаж (л. 30-32), личен картон за работно облекло (л.47), заповеди за командироване № 58/03.10.2022 г., № 59/10.10.2022 г. и № 60/17.10.2022 г. (л. 57-59). Тези, неоспорени от жалбоподателя доказателства пряко опровергават защитната теза за липса на валидно възникнало с пострадалия трудово правоотношение.

Друго не следва от твърденията, че на обекта е имало работници и на други дружества. Това и да е вярно, не обосновава несъмнен извод в претендираната от жалбоподателя насока. В случая същественото е, че към момента на настъпване на осигурителния риск – трудова злополука, лицето К. Т. е имал качеството на осигурено лице с осигурител „Интерхолд“ ЕООД по силата на валидно сключено между страните трудово правоотношение. Последното обстоятелство се доказва по категоричен начин от събраните по делото доказателства.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че Решение № 1040-21-327 от 30.05.2023 г. на директора на ТП на НОИ – С.-град, с което на основание чл. 117, ал. 3 КСО е оставена без уважение жалбата против Разпореждане № 32452/14.03.2023г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 КСО, е правилно и законосъобразно, постановено при спазването на процесуалните правила и материалния закон и е съобразено с целта на закона. Жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора, в съответствие с нормата на чл. 143, ал. 4 АПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение. Размерът на същото, предвид фактическата и правна сложност на делото и осъществените от пълномощника на ответника процесуални действия, следва да бъде определено в минималния размер, установен в нормата на чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ , а именно 100.00 лева.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд София – град, III отделение, 75-ти състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Интерхолд“ ЕООД срещу Решение № 1040-21-327 от 30.05.2023 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт – С.-град, с което на основание чл. 117, ал. 3 КСО е оставена без уважение жалбата против Разпореждане № 32452 от 14.03.2023г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 КСО.

ОСЪЖДА „Интерхолд“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: [населено място], район П., [улица], представлявано от управителя Д. Г. Г., да заплати на Националния осигурителен институт разноски за настоящата инстанция в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК, вр. чл. 118, ал. 3 КСО.

СЪДИЯ: